

La confrontació que vol l'Estat

«Mentre les diverses faccions sobiranistes pugnen entre elles, l'Estat les observa preguntant-se per què ha de fer concessions costoses davant d'un adversari tan fragmentat»

El jutge ha tombat el tercer grau (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218267/jutge-tambe-tomba-tercer-grau-forcadell-bassa>) de Carme Forcadell, expresidenta del Parlament i de l'exconsellera Bassa. Aquest cop ni tan sols s'ha hagut d'esperar la decisió del Tribunal Suprem. Ha estat el jutge de vigilància penitenciària número 1 de Barcelona qui, a diferència del que va dictar a l'estiu, ha reduït les dues dirigents independentistes a la mateixa situació que els seus companys de Lledoners.

La decisió corrobora la invisibilitat de cap gest per part de les institucions de l'Estat envers els presos independentistes. No hi ha ni rastre de cap obertura que faci presagiar, fins al moment, alguna inflexió per part dels poders públics espanyols. La via de l'amnistia, que ha reclamat el bloc sobiranista al Congrés, amb un ampli suport ciutadà, resta bloquejada i ni tan sols va passar el sedàs de la mesa de la cambra baixa espanyola. L'indult espera un dictamen del Suprem mentre la Moncloa no dona cap senyal de llum verda. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218289/sanchez-demana-respectar-temps-estat-dret-tramitacio-dels-indults?rlc=an>) El mateix que la suposada reforma del codi penal, que ha de modificar la categoria penal de la sedició.

La no-resposta de l'Estat a les ànsies majoritàries de la societat catalana genera encara més contradiccions dins d'un bloc sobiranista que aquests dies hauria d'enfilars el tram decisiu d'unes negociacions per formar Govern. De moment, l'immobilisme de l'executiu espanyol impedeix a ERC enarborar fruits polítics en la seva estratègia de diàleg. Una estratègia que, per mantenir-se, requereix un interlocutor disposat a replantejar posicions.

A Junts, també es viu amb tensió l'actual fase de negociacions. S'ha vist amb les declaracions de Jaume Alonso-Cuevillas (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218260/borras-justifica-sortida-cuevillas-mesa-abstencio-vot-delegat-puig?rlc=p1>) qüestionant la línia de confrontació de la seva formació. El jurista ha comparat la tramitació de resolucions al Parlament sota l'amenaça d'inhabilitació amb l'acció d'un legionari amb el pit descobert sota les bales. Cuevillas ha estat castigat mentre des de sectors de Junts s'amaga amb quedar fora del Govern. Una decisió que sembla poc versemblant i que emularia la "jugada mestra" del PSC el 1980 en negar-se a fer una coalició amb CiU.

Així les coses, la via de la confrontació teoritzada fins ara no sembla poder capgirar el curs dels esdeveniments. I la via dialogada resta obturada, fins al moment. Ara diuen que és per la proximitat de les eleccions madrilenyes. Després, però, pot ser un període ja gairebé preelectoral a Espanya. La crisi provocada per la Covid fa encara més migrat el marge de maniobra per fer juguesques al Parlament, mentre els sectors més afectats per la crisi s'impacienten.

Entre confrontacions "simbòliques" i "intel·ligents", i taules de diàleg, caldria preguntar-se si a l'Estat ja li va bé aquesta confrontació. Una tensió de sostre baix, que no suposa cap amenaça i que, a més, a polítics tan curterministes com els que ara mateix dominen l'escena espanyola, els facilita l'immobilisme sense posar en perill l'hegemonia. Enmig de la boira, una cosa sembla certa: mentre les diverses faccions sobiranistes pugnen entre elles, l'Estat les observa preguntant-se per què ha de fer concessions costoses davant un adversari tan fragmentat.